

Eyvah Teknokolik Oldum

– Erol AFŞİN · 30 Ağustos 2014

"Hayatı daha iyi anlayabilmek için bazen benliğimizden çıkıp tarafsız bir gözle etrafımızı süzmemiz elzemdir."

Teknolojik cihazlar baş döndürücü bir hızla ilerlemeyedursun. Hayatımızı kolaylaştırmak için olağan gayretiyle bütün teknolojik gelişmeler hızla dünyayı turlasın. Bilgisayarın yaygınlaşmadığı, daktilo gibi cihazların kullanıldığı dönemlerde bir sayfa yazıyı noksansız yazabilmek için baya bir zaman harcamak gerekiyordu. Güzelim kâğıtta kazara yazdığınız bir not ise dakikalarca özenle yazdığınız kâğıtta kötü bir görünüm bırakıyordu. Dün böyle bir manzara vardı, peki ya bugün?

Zaman zaman insanlar entelektüel olduğunun ispatı olarak bazı nişaneler gösterirler. Oysaki bu durum çok gereksizdir. Çünkü insanın başkalarını kandırma girişimi sadece kendini kandırmaktan ibarettir. Uyanık olduğunu zanneden bazı akli yitikler bunu idrak edemez zannımca. Dolayısıyla kendimizi çok zorlamamak lazım ne isek onu dışarıya göstermemiz gerekiyor. Teknolojinin bugün bizi getirdiği nokta maalesef üzülerken söylüyorum ki suni davranışları beraberinde getirmiştir. İnsanî bazı değerleri unutmamıza neden olmuştur. Kardeşim ne saçmalıyorsun, sözleri yankılanıyor sanki. Durun az bir sakin olun, devam edelim insanoğlunun teknolojiyle mücadelesine... Kemal ile Hasan yıllardır görüşmüyorlar. Çarşıda gezinirken ansızın karşılaşıyor ve yılların verdiği özlemlerle hal hatır soruyorlar. O esnada Kemal'in telefonu çalıyor ve hiçbir izin almadan direkt telefonunu açıyor, karşı taraf ile konuşmaya başlıyor. Bu ve buna benzer sahneleri çoğumuz yaşamışızdır. Telefon kültürünü hâlâ öğrenememiş bir sürü insan var maalesef. Bunu çok fazla yadırgamıyorum ancak bu durum insanî ilişkiler noktasında doğru bir davranış değildir. Neden? Verdiğimiz örnekten hareketle;

1. Yıllardır görüşmeyen iki arkadaş zamanın kısıtlı olduğu bir anda karşılaşıırken o zamanı iyi değerlendirmeleri gerekir.
2. Telefonu çalan Kemal öncelikle arkadaşından izin istemeliydi.
3. Her ne kadar telefon çalmış olsa bile o anki zamanı arkadaşı Hasan'a ait olduğundan ona saygı göstererek telefonunu meşgule almalıydı.

Yukarıdaki maddeler normal ve doğru bir iletişim için olması gerekenlerden sadece birkaçı... Bir de telefonun diğer ucunda bir şahıs var. Bu şahıs veya şahısların da bilmesi gereken birkaç önemli husus var:

1. Birini aradığınız zaman karşıdaki kişinin müsait olmama ihtimalini düşünmelisiniz.
2. Aradığınız kişi mutlaka size telefonu açmalıdır gibi düşünce olmamalıdır.
3. Aradığınız zaman anında cevap verme zorunluluğu gibi abes bir düşünce de yersizdir.

Çoğu zaman şahit oluyorum telefon çaldığı zaman birden heyecanlanıp telefona koşanların sayısı azımsanacak gibi değil. Ve telefonla ulaşamayınca karşı taraf için ağzına almadık laflar bırakmayanlar da yok değil. Basit bir telefon alışkanlığı aslında insanî ilişkiler noktasında derin yaralar bırakmaktadır. Biraz daha dikkat lütfen...

Birkaç hafta önce bazı bilgisayar dev yazılımcıların çocuklarının teknolojiden arındırılmış bir sınıfta ders işlediklerinden bahseden bir yazı okudum. Yazıda çocukların teknolojik cihazların yer almadığı, akıllı tahta yerine normal kara tahtanın ve tebeşirin olduğu, oyunların oynandığı bir sınıftan, okuldan bahsediliyordu. Günümüzdeki iş alanlarına baktığımız zaman mutlaka bilgisayar kullanmayı bilmek zorundasınız. Çünkü oluşturulan iş alanlarında bilgisayar artık bir lüks değil, gereklilik halini alalı yıllar oldu. Çarpıcı soru şu, siz çocuklarınızın bilgisayar öğrenmesini istemiyor musunuz? Cevap: "Yapmış olduğumuz paket programlar herkesin kolayca kullanabileceği ve anlayabileceği seviyede olduğu için böyle bir kaygımız yok". Cümle birebir böyle olmasa da cevap bu...

Düşünen, hayal eden insanlar olmadıkça bizim mucit diyebileceğimiz öğrenciler ortaya çıkmaz. Çocuklar tabletlerle, bilgisayarla çok iyi bir eğitim seviyesine ulaşamazlar. Çünkü bu cihazlar onların dikkatini dağıtacak pek çok öğeyi içinde barındırmaktadır. Eğitimi daha iyi verebilmek için bu ve buna benzer cihazlardan elbette faydalanacağız, ancak başarı salt olarak bu cihazlarla elde edilemez.

Yukarıda verdiğim daktilo örneğine dönecek olursak, bugün bir sayfa yazıyı birkaç dakikada yazıyoruz ve hatalarımız varsa kolayca düzeltip öyle kâğıda baskı alıyoruz. Peki, geri kalan zaman ne oluyor? Kendimizi düşünmek, sorgulamak gibi bir zaman mefhumumuz yok maalesef. Bu işverenler açısından da böyle. Çalışanlarınızın sıkıntılarını görmezden gelerseniz bir süre sonra onlardan verim alamazsınız. Böyle fütursuzca zamanımızı tüketir, hayatı tüketir ve doğal kaynakları tüketirsek, ilerde tüketecek hiçbir şey bırakmayacağız.

Karamsar bir tabloyu bir tarafa bırakalım ve güvenebilecek bireyler olabilmek için çalışalım, her şeyden önce insan olduğumuzu unutmayalım. İş ve aile hayatındaki sorunlarımızın sebebi ne olmaya karar veremememizden kaynaklandığını da ekleyip yazımı noktalıyorum.